

МАКЕДОНСКА ТРИБУНА

The Macedonian Tribune

ORGAN of the M. P. O. of the U. S. A. & CANADA

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКИТЕ ПОЛИТИЧЕСКИ ОРГАНИЗАЦИИ ВЪ С. Ш. И КАНАДА

Entered as second class matter, February 11, 1927, at the Post Office at, Indianapolis, Ind., under the Act of March 3 1879

Въ Европа Им. Михайловъ има резултатъта на единъ отъ най-добрите революционни конспиратори. Хитростта, съ която той планира своите дѣла и ловкостта съ която той ги е привеждалъ въ изпълнение, сѫ легендарни между македонците. За тѣхъ той е въплъщението на идеализъмъ, когато за правителствата на Югославия и Гърция, той е единъ конспираторъ, чийто агенти постоянно застрашаватъ стабилността на тѣхните политически институции. Самиятъ Михайловъ казва, че въ Европа не ще има миръ, докато Македония бѣде свободна и той действува така, че да докаже най-добре, че той е правъ по този пунктъ.

Изъ книгата «Нашите повелители и господари» отъ Неофициалния наблюдателъ

BALCANICUS

НЕЗАВИСИМА МАКЕДОНИЯ - НОСИ МИРЪ НА БАЛКАНА

Статията, която следва по-долу, е написана отъ единъ виденъ общественикъ на Балканитѣ, който има много голѣма известностъ. Тя е предназначена за свободнитѣ българи, но поради изключителнитѣ обстоятелства, при които днесъ се развива България, които правятъ нейното публикуване тамъ невъзможно, тя ни се изпрати до нашия вестникъ. Ние я публикуваме съ . удоволствие, защото въ нея сж изказани ценни мисли и тя изяснява важни въпроси, които интересуватъ всѣки родолюбивъ българинъ.

Защитниците на формулата «държавно македонско дѣло» обикновено поставятъ задъ нея идеята за Санъ Стефанска България. Но осмѣли ли се нѣ кой български държавникъ следъ 1918 година да повдигне гласъ за Санъ Стефанска България — въ нѣкой чуждестраенъ вестникъ, въ нѣкой меморандумъ, въ нѣкой международна конференция, въ Обществото на Народитѣ? Не! Тази голѣма идея си оста на само за у дома, само за дълбоко оплакване на дадени тѣ напусто жертви за народно обединение. Съ това обаче не можеше да се задоволи поробена Македония, нито България ако последната би пожелала да помогне за подобрене на македонската участъ.

Македонския въпросъ трѣбваше да излѣзе на сцената и той, както казахме преди, излѣзна, благодарение усилията на самитѣ македонци, които изтеглиха поука отъ нещастията. Тѣ се спрѣха на старата, но погрѣшно изоставена формула за Независима Македония, която можеше да се защитава предъ всѣка политическа аудитория. Тя спечели

доста приятели на Дѣлото, защото включва въ себе си елементи на политическа напредничавостъ, национална солидарностъ, трайно омисловорение въ размирнитѣ Балкани. Тя се налага отъ примѣра на Швейцария, който би могълъ да се яви на Балканитѣ, туряйки край на убийственитѣ войни между три-четири народи все заради владението на нещастна Македония и издигайки последната като свободна единица, която ще примири воюващитѣ около нея.

Търсейки начинъ за подобрене българската участъ, нѣкои българи отъ стара България, правейки отстѣпление отъ идеята за Санъ Стефанска България, възприемагъ по начало създаването на федеративна Югославия, съ Македония като особена областъ. Това обаче е една чисто славянска политика на Балканитѣ, където има сжщо турци, гърци, албанци, ромъни, а ги има специално въ Македония. Ето защо лозунгътъ за Независима Македония се явява по-приемливъ отъ общо-балканско гледище.

Съ този лозунгъ подиръ 19

18 година се роди наново македонския въпросъ и се спечелиха позиции за македонската кауза. Който би искалъ да си живѣе съ идеята за Санъ- Стефанска България, трѣбваше нищо да не работи за Македония, да я забрави.

Възможно е у нѣкои късогледни българи да има страхъ отъ едно евентуално възникване на Независима Македония. Затова ще се спремъ тукъ накратко на тази точка.

Южнитѣ и западнитѣ граници на Независима Македония (въобщо на Македония) съвпадатъ съ старитѣ етнографски граници на българската нация. Подразбира се значи, че българската нация въ независима Македония ще се развива и умножава до Олимъ и албанскитѣ планини. Подразбира се, че на Гърция ще се отнеме територията, която тя заграби презъ 1912 година и че западна Тракия ще изпадне въ положение, отъ което най-вѣроятно ще се възползува България. И отъ Югославия, т. е. Сърбия, ще се откъсне съвсемъ чуждата ѝ македонска област. Наистина Петричкия окръгъ би се включилъ въ независима Македония, но съ това българския елементъ би се засилилъ съ 200,000 души въ Македония. Не е ли по-добре днесъ българския народъ отгатыкъ Рила да се запази въ една македонска държавица, отколкото да се асимилира въ Сърбия и Гърция? По-изгодно ли е за България, ако съ нея граничатъ силнитѣ сръбски и гръцки държави, отколкото братска Македония?

Въ една Балканска конфедерация, или югославянска федерация, Македония би се явявала като напълно оформена и равноправна единица, която естествено ще засилва позицитѣ на България при тия комбинации, а самата тя ще намира опора въ България. Тия две единици, заедно съ хървати и словенци по мнозинство и значение, биха давали тонъ въ федерална Югославия, а така само всички югославянски народи ще престанатъ да бждатъ предметъ за сръбската асимилаторска политика. (Това споменаваме като пояснение за тия, които искатъ да правятъ югославянска политика.)

Почти цѣла Швейцария е населена съ нѣмски народъ, но е самостоятелна държава. Все пакъ за Германия е по-изгодно щомъ като на Симплонъ има нѣмци, отколкото ако до Боденското езеро би имало французи. И за България е хиляди пѣти по-добре да има българи до Солунъ и Костуръ, отколкото македонцитѣ до Осогово, Пирина и Бѣласица да станатъ гърци и сърби.

Който българинъ се страхува отъ независима Македония — той фактически се е загрижилъ за сръбскитѣ и гръцки интереси.

Отъ нѣкои данни се установява, че хитриятъ Венизелосъ бивалъ по-възбуденъ като му се спомене за независима Македония, отколкото за велика България. Може би той се бои, че независима Македония е по-реализуема, по-приемлива за общественото мнение комбинация, отколкото велика България. Ако си представимъ днешнитѣ владетели на Македония, сърбитѣ и гърцитѣ, поставени до стената и накарани да избиратъ — естествено е, че и тѣ все пакъ по-лесно ще се примирятъ съ една независима Македония, отколкото съ велика България.